

சீர்ப்ப முடை

சிறுவர்நாடகம்

தேவநாயகம் தேவானந்த்

சிரிப்பு மூடை

சிறுவர் நாடகம்

தேவநாயகம் தேவானந்த்

ACTIVE
THEATRE
MOVEMENT

சிரிப்பு மூடை (சிறுவர் நாடகம்)
தேவநாயகம் தேவானந்த்

First Edition: November, 2019

Pages: 40

Price: Rs.100/-

Publisher : M.V.Aadalarasu

Cover Design : R. Senthil Kumar

Pencil books are an Imprint of V2 INNOVATIONS.

Copy Right : Author

Printed at : Thiripuram printers, Chennai - 600012

Pencil PUBLICATION

280/1, Avvai shanmugam Salai,

Gopalapuram, Chennai-86

044-28353005

pencilpublication@gmail.com

www.v2innovations.com

Active Theatre Movement

203/5Kachcheri Nallur Road,Nallur,

Jaffna,Srilanka.T,p No +94212223616,

Mobile: 0094773112692

E-mail: tthevananth@gmail.com, jaffnatheatre@gmail.com

ஓடி விளையாடு பாப்பா
நீ ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா
சூடி விளையாடு பாப்பா
ஒரு குழந்தையை வையாதே பாப்பா

என்றான் மகாகவி பாரதி
தேவானந்தின் சிரிப்பு மூடை நாடகமும்
அதனைத்தான் அரங்க அளிக்கை
வடிவிலே எமக்குச் சொல்கிறது.

- செ.உமாசுதன்

சிரிப்பு மூடை

சிறுவர் நாடகம்

(மேடையில் சிறுவனொருவன் தூக்கிக்
கொண்டிருக்கிறான் போலும். அவ்வேளை கனவு
காண்கிறான். அதில் வானத்தில் ஒரு பறவை பறந்து
போகிறது. சிறுவன் அதன் பின்னே பறக்கிறான்.
பின்னர் அதனோடு கதைக்கிறான். அதன் முதுகில்
ஏறி பறக்கிறான் போலும். வானூர்தி ஒன்றைக்
காண்கிறான் அதனோடும் பேசி கதைத்து பேசிப்
பேசிப் போகிறான். மனது நிறைந்த சந்தோஷம்)

பாடல்

சின்னஞ் சிறுசுகள் மனசு
சிறகு கட்டிப் பறக்கும்
சிட்டுக் குருவி போல
சிட்டாய்ப் பறந்து திரியும்

பட்டாம் பூச்சி போல
 பஞ்சாப் பறக்கும் மனசு
 கண்கள் மூடி தூங்க
 காண்பார் இனிய கனவு
 கனவு நிறைந்த குதூகலம்
 காட்டாறாய் கட்டற்று ஓடும்
 பறவையோடு பேசிடும்
 பறவை ஏறி பறந்திடும்.

சிறுவன் : ஆஹ் ஆஹ் பறவை. என்னருகே வா! அச்சா அச்சா.
 நான் உன்மேல் ஏறி பறந்து வரப் போறன். அச்சாப் பறவை
 என்னையும் உன்மேல் ஏற்றிக் கொண்டுபோம். (பறவை மீது
 ஏறிப்போகிறார்)

ஹாய்... ஹாய்... ஹாய்... என்ன அழகு வானமெல்லாம் முகில்
 கூட்டம். பஞ்சு போல என்ன அழகு

பாடல்

சின்னஞ் சிறுசுகள் மனசு
 சிறகு கட்டிப் பறக்கும்
 சிட்டுக் குருவி போல
 சிட்டாப் பறந்து திரியும்

வானில் ஊரும் வானூர்தி
 அதுவும் ஏறிப் பறந்திடும்
 வானமெல்லாம் பறந்திடும்
 பாரையெல்லாம் பார்த்திடும்.

(சிறுவன் தூரத்தே பறக்கும் விமானமொன்றைக் காண்கிறான்.
 அதனை அருகே கூப்பிடுகிறான்)

சிறுவன் : ஹாய்....ஹாய்....ஹாய்... ஏரோப் பிளேன்
என்னருகே வா. பேசிப் பறைந்து பறப்போம். ஆ... ஆ...
அச்சா. என்னருகில் வந்து எனக்கு மகிழ்ச்சி தந்தீர். நன்றி பல
சொல்வேன். நலங்கள் எப்படிச் சொல்லும்.

பாடல்

சின்னஞ் சிறுக மனசு
சிறுககட்டிப்பறக்கும்
சிட்டுக் குருவி போல
சிட்டாய் பறந்து திரியும்

முருகப் பெருமான் மயில் மீது
உலகை வலம்வந்தது போல்
சிறுவன் சிட்டுக் குருவி போலவே
சிறகடித்து பறந்திடுவான்

(வானத்தில் பறந்து கொண்டிருக்கும் சிறுவனை அவனது தாயார்
குரல் இடைமறிக்கிறது. தாய் அவனைத் தூக்கத்திலிருந்து தட்டி
எழுப்புகிறார் போலும். அவனது இனிய கனவு கலைகிறது.
கண்ணை விழித்துப்பார்த்தவனுக்கு தாயின் பல வகை முகங்கள்
தெரிகின்றன. அவை எவற்றிலும் சிரிப்பைக் காணவில்லை.
அதை எண்ணி சற்றுச் சோர்ந்து விடுகிறான். அப்பா கையில்
ஒரு பிரம்புடன் நிற்கிறார்.)

பாடல்

சிட்டாய்ப் பறக்கும் சிறுக மனசெல்லாம் வெள்ளை
சிரிப்பை நாடும் மனசு தினமும் குதூகலித்து நிற்கும்
மகிழ்ச்சி பொங்க தினமும் ஆடிப்பாடி நிற்கும்
சிரித்த முகங்கள் பார்த்து பாடி ஆடிநிற்கும்
ஆனால், பள்ளி எழும் போது காணும் முகங்களெல்லாம்

சிரிப்பைத் தேடி நிற்கும் சிரிப்பைத் தேடி நிற்கும்
தினமும் காலை வேளை கண்முழிக்கும் போது
முகங்கள் கவலை சிரிப்பை தொலைச்சதாலே
சிரிப்பைத் தேடும் சிறுசுகள் சிரித்து வாழ விருப்பம்

அம்மா : தம்பி ஐந்து மணியாச்சு எழும்பு கொலசிப்புக்கு
இன்னும் ஒரு மாதம் இருக்கு. தூக்கம் காணும் எழும்பு. படிக்க
வேணும். பிறகு பள்ளிக் கூடமும் போக வேணும்.

(சிறுவன் கட்டிலில் கிடந்து பிரளுகிறான்)

அப்பா : (பிரம்புடன் நின்றபடி) கொலசிப் கட்டாயம் பாஸ்
பண்ண வேணும். எழும்பு. நித்திரை காணும். கனவு கண்டதும்
காணும். படி.. படி..

(சிறுவன் எழுந்து மிரண்ட கண்களுடன் தன் காலைக்
கடன்களை முடிக்க முற்படுகிறான். ஆனால் தாய் அவனுக்கு
எல்லாம் செய்து விடுகிறாள்.)

சிறுவன் : (பார்வையாளரைப் பார்த்து) இந்த சொகலசிப்பால
விடிய எழும்பினா வீட்டில ஒரு சிரிச்ச முகத்தையும்
காணமுடியாது.

அப்பா : விடியக்காத்தால படிப்பை விட்டுட்டு அங்க யாரோட
கதை. கதைக்காமல் படி...

(சிறுவன் பயத்தில் ஓடிச் சென்று படிக்கிறான்)

பாடல்

கொலசிப் படிப்பு கொலசிப்படிப்பு
கொர் கொர் நித்திரை தொலைஞ்சு போச்சு
காலை வகுப்பு பின்னேர வகுப்பு
இரவுப் பரீட்சை அப்பப்ப மொடல் பேப்பர்
நின்றாப் படிப்பு நிமிர்ந்தாப் படிப்பு

இருந்தாப் படிப்பு கிடந்தாப் படிப்பு
படிப்புப் படிப்பு கொலசிப் படிப்பு
படிப்புப் படிப்பு கொலசிப் படிப்பு

(சிறுவனை அம்மா அவசர அவசரமாக தயார்படுத்தி
பாடசாலைக்கு அனுப்பி விடுகிறார். அப்பா மோட்டார்
சைக்கிளில் அவரை ஏற்றிச் சொல்கிறார். இப்போ மேடையில்
பாடசாலை ஒன்றின் காட்சி வருகிறது)

பாடல்

காலையில் பள்ளி கலகல வென்றே
வெள்ளைப் பட்டாம் பூச்சியால் நிறையும்
சின்னஞ் சிறுசு சிரிச்ச முகமாய்
பள்ளி செல்லும் அழகைப் பாடும்
பள்ளி சென்று பாடம் படிப்போம்
பண்பாடும் சேர்த்தே பண்பாய் படிப்போம்
மனசு நிறைய மகிழ்ச்சி பொங்க
வெள்ளைப் பூக்கள் குதூகலிக்கும்
வெள்ளைப் பட்டுப் பூச்சி மகிழ
பள்ளி எல்லாம் மகிழ்ச்சி பொங்கும்

(பாடசாலை வாசலில் பிரம்புடன் அதிபர் நிற்கிறார்.
ஆங்காங்கே ஒரு இராணுவப்பள்ளி போன்று கடுமையான
முகத்துடன் கையில் பிரம்புடன் பல ஆசிரியர்கள் நிற்கிறார்கள்.
அவர்களைக் கண்டதும். சிறுவர்கள் பயந்து ஓடுகிறார்கள்.
அவர்களிடம் ஒரு இறுக்கம் மெல்லத் தொற்றிக் கொள்கிறது)

ஆசிரியர் 1 : குட் போர்னிங்.. குட்மோர்னிங்

சிறுவர்கள் : குட்மோர்னிங் சேர்...

ஆசிரியர் 2 : : குட் மோர்னிங்.. குட்மோர்னிங்

சிறுவர்கள் : குட்மோர்னிங் ரீச்சர்...

ஆசிரியர் 3 : குட் மோர்னிங்.. குட்மோர்னிங்

சிறுவர்கள் : குட்மோர்னிங் சேர்...

ஆசிரியர் 4 : : குட் மோர்னிங்.. குட்மோர்னிங்

சிறுவர்கள் : குட்மோர்னிங் ரீச்சர்...

சிறுவன் : (பார்வையாளரைப் பார்த்து) பள்ளிக் கூடத்தில சந்தோஷத்த காணைல்ல. எல்லா முகமும் கடுகடுப்பா இருக்கு. சிரிச்ச முகங்களைக் காணைல்ல.

ஆசிரியர் 1 : யார் அங்க கதைக்கிறது. கதைக்காதைங்கோ. சத்தம் வரக்கூடாது. இன்னும் ஒரு மாதம் தான் கொலசிப்புக்கு இருக்கு. சத்தம் போடாமல் படிக்க வேணும்.. படி.. பாடமாக்கு... பயிற்சிப் புத்தகம் செய்யவேணும். பரீட்சை எழுத வேணும்.

பாடல்

படி படி படி படி படி படி
படி படி படி படி படி படி
மனனம் செய் மனனம் செய்
பயிற்சிப் புத்தகம் அத்தனையும்
அத்துப்படியாக இருக்க வேணும்
மொடல் பேப்பர் முழுமையும்
செய்து முடிக்க வேணும்
பரீட்சை எழுத வேணும்
அந்தப் பரீட்சை இந்தப் பரீட்சை
எல்லாம் எழுத வேணும்
படி படி படி நன்றாய் படி
படி படி படி நன்றாய் படி

சிறுவன் 1 : அங்க அணில்..

சிறுவன் 3 : சின்னக் குட்டி அணில்

சிறுவன் 4 : சுவரில் அசையாமல் நிக்குது

சிறுவன் 5 : பிடிச்ச நாங்கள் வளர்ப்பம்

சிறுவன் 2 : மெல்லப் போய் பிடிப்பம்

சிறுவன் 6 : பிடிச்ச அணிலை பெட்டியில் அடைச்ச

சிறுவன் 7 : ரீச்சரினர் மேசையில் பாதுகாப்பா வைப்பம்

சிறுவன் 8 : ரீச்சரிட்ட கேட்டு கூடுகட்டி வளர்ப்பம்

(சிறுவர்கள் வகுப்பறையில் ஒழுங்கு குலைந்து அங்கு வந்த குட்டியணிலை மெல்லப் போய் பிடித்து ஒரு பெட்டியில் போட்டு அதற்கு ஓட்டையும் போட்டு ரீச்சரினர் மேசைக்குள் வைக்கிறார்கள். பின்னர் முன்னர் இருந்த ஒழுங்கில் இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர் வருகிறார். மேசையை பார்க்கிறார். பெட்டியைக் காண்கிறார். திறந்து பார்க்கிறார்)

சிறுவர்கள் : ரீச்சர்...

(பெட்டியிலிருந்து குட்டியணில் பாய்ந்து ஓடுகிறது போலும். ரீச்சர் பயந்து விடுகிறார். சிறுவர்கள் 'கொல்' என்று சிரிக்கிறார்கள்.)

ஆசிரியர் : சிரிப்பை நிற்பாட்டு.. சிரிப்பை நிற்பாட்டு..

(சிறுவர்கள் சிரித்தபடியே உறைநிலையில் நிக்கிறார்கள்.)

ஆசிரியர் : சிரிப்பை வெட்டு. சத்தம் போடக் கூடாது .

(சிறுவர்கள் வாயை இறுக மூடிக் கொள்கிறார்கள்)

(பாடசாலை முடிவடைந்ததற்காக மணியடிக்கிறது. சிறுவர்கள் மகிழ்ச்சியில் குதூகலிக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் இவர்களை அடக்குகிறார்கள்)

ஆசிரியர் 1 : சத்தம் போடக் கூடாது

ஆசிரியர் 2 : வரிசை.. வரிசையாய் போக வேணும்

ஆசிரியர் 3 : சத்தம் போடாமல் போக வேணும்

ஆசிரியர் 4 : வரிசை குழம்பக் கூடாது

(பிள்ளைகள் வெளியேறிச் செல்கிறார்கள் அவர்கள் பெற்றோர்கள் சைக்கிள்களிலும் மோட்டார் சைக்கிள்களிலுமாக அவர்களைக் கூட்டிச் செல்கிறார்கள்)

பாடல்

சின்னஞ் சிறுகுகள் மனசு

சிறுகுக்கடிப்பறக்கும்

சிட்டுக் குருவி போல

சிட்டாப் பறந்து திரியும்

பட்டாம் பூச்சி போல

பஞ்சாப் பறக்கும் மனசு

கண்கள் மூடி தூங்க

காண்பார் இனிய கனவு

(சிறுவன் வீட்டை அடைகிறான். தாய் அவன் உடைகளை மாற்றி உணவு ஊட்டுகிறாள்)

அம்மா : விரைவாச் சாப்பிட்டு படிக்க வேணும். பயிற்சிப் புத்தகம் செய்ய வேணும். மனனம் செய்ய வேணும், மொடல் பேப்பர் செய்ய வேணும்.

சிறுவன் : ஐயோ அம்மா. நான் களைச்சுப் போனன். படுத்து நித்திரை கொள்ளப் போறன். என்னை விடுங்கோ

அப்பா : நித்திரை கொண்டு எழும்பி படிக்க வேணும். இன்னும் கொஞ்ச நாள் தான் இருக்கு கொலசிப்புக்கு...

(சிறுவன் விரைந்து சென்று கட்டிலில் படுக்கிறான். படுத்ததும் ஆழ்ந்த தூக்கத்துக்கு போய்விடுகிறான். கனவு காண்கிறான் போலும். அப்போ பின்வரும் பாடல் மெல்ல ஒலிக்கும்)

பாடல்

சின்னஞ் சிறுசுகள் மனசு
சிறுககட்டிப்பறக்கும்
சிட்டுக் குருவி போல
சிட்டாப் பறந்து திரியும்

பட்டாம் பூச்சி போல
பஞ்சாப் பறக்கும் மனசு
கண்கள் முடி தூங்க
காண்பார் இனிய கனவு
(சிறுவன் இப்போ ஒரு தேசத்தின மன்னாகிறான் போலும்)

ஒலி

ராஜாதி ராஜ
ராஜ மார்த்தாண்ட
ராஜ கம்பீர
ராஜ பூபதி
ராஜ குலத்திலக
சிங்கபுரி
மன்னன் ராம்ஜி
வாழ்க வாழ்க
(இப்போ மேடையிலேயே சிறுவன் மன்னனாக
அலங்கரிக்கப்படுகிறான். சின்னஞ் சிறிய மனசு பாடல்
தொடர்கிறது. மன்னன் முன்பாக ஒரு அழகான ஆட்டம் ஒன்று
நடைபெறுகிறது.)

ஒலி

இதோ ராஜ சபை கூடுகிறது. (வகுப்பறையில் இருந்த
சிறுவர்கள் மந்திரிகளாக ராஜ சபைக்குள் வருகிறார்கள்
போலும்)

ராஜாதி ராஜ
ராஜ மார்த்தாண்ட
ராஜ கம்பீர
ராஜ பூபதி
ராஜ குலத்திலக
மன்னன் ராம்பஜி
ராஜ சபை வருகிறார்.

(எல்லோரும் எழுந்து நின்று மரியாதை
செய்கிறார்கள். பாடசாலை ஆசிரியர்கள் மன்னனின்
வாயிற்காப்பாளர்களாகவும். சாமரை வீசுபவர்களாகவும்
நிற்கிறார்கள்)

மன்னன் : பிரதம மந்திரியவர்களே! நாட்டு நிலைமைகள்
எவ்வாறு உள்ளன.

பிரதம மந்திரி : மன்னா வந்து .. வந்து ... அது..
அது...வந்து...வந்து..போய்...

மன்னன் : என்ன வந்து, போய் விரைவாகச் சொல்லும்

மந்திரி 1 : மன்னா நாட்டில் மாதம் மும்மாரி மொழிகிறது

மந்திரி 2 : நெல் விளைச்சல் நன்றாக உள்ளது

மந்திரி 3 : பெற்றோல் விலை குறைந்திருக்கிறது.

மந்திரி 4 : மன்னா. ஐஸ்கிரீம் விலை குறையவில்லை.

மன்னன் : என்ன ஐஸ்கிரீம் விலை குறையவில்லையா?
உடனடியாக அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறேன்.

மந்திரி 5 : தியேட்டரில் யுரேசிக் வேள்ட் படம் ஓடுகிறது

மந்திரி 1 : மன்னா. வடிவேலுவின் எலி படமும் நன்றாக
ஓடுகிறது.

மந்திரி 1 : ஒரு நாளையில் ஏழு தடவை ரெயில் ஓடுகிறது.

பிரதம மந்திரி : மன்னா உங்கள் உத்தரவுப் படி கே.எவ்.சி திறந்து நன்றாக ஓடுகிறது

மன்னன் : என்ன கே.எவ்.சி நன்றாக ஓடுகிறதா? அவர்களை ஓரிடத்திலிருந்தல்லவா வியாபாரம் செய்யச் சொன்னேன்?

பிரதம மந்திரி : இல்லை மன்னா நன்றாக வியாபாரம் நடக்கிறது என்று சொல்ல வந்தேன்.

மந்திரி 2 : மன்னா நாங்கள் விளையாட பூங்காக்கள் போதாமல் உள்ளன. இருக்கும் பூங்காக்களையும் நேரத்தோடு பூட்டிவிடுகிறார்கள்

மன்னன் : என்ன அமைச்சர்கள் நீங்கள் விளையாட பூங்காக்கள் போதாதா?

மந்திரி : மன்னிக்க வேண்டும் மன்னா. இங்குள்ள பிள்ளைகள் விளையாட பூங்காக்கள் போதாது என்று சொன்னேன்.

மன்னன் : அப்படியா? யாரங்கே!
(சேவகர்கள் ஓடிவருகிறார்கள்)

மன்னன் : பிள்ளைகள் விளையாட பூங்காக்களை ஆங்காங்கே கட்டுங்கள். இருக்கின்ற பூங்காக்களை அவர்கள் நினைத்த நேரத்தில் விளையாட திறந்து விடுங்கள்.

சேவகன் 1 : உத்தரவு மகாராஜா!

பிரதம மந்திரி : ஆனால் இருந்தாலும் அது .. வந்து.. வந்து ...போய்..வந்து..

மன்னன் : என்னப்பா இது வந்து போய்..

மந்திரி 1 : மன்னா எல்லாம் இருந்தும் மக்களின் முகத்தில் சிரிப்பு இல்லை.

மன்னன் : என்ன மக்கள் முகத்தில் சிரிப்பு இல்லையா? என்ன காரணம் அமைச்சரே?

அமைச்சர் 2 : எல்லாம் உங்களால் தான் மன்னா!

மன்னன் : என்ன ? என்னாலா? நான் என்ன செய்தேன்.

மந்திரி 2 : ஓம், மன்னா நீங்கள் நடத்தும் ஐந்தாமாண்டு கொலசிப் பரீட்சையால் தான் எல்லோரும் சிரிப்பை தொலைத்து விட்டார்கள் மன்னா.

மன்னன்: என்ன சிரிப்பு தொலைந்து போய்விட்டதா? எனது ஆட்சியில் எனக்குத் தெரியாமல் எனது மக்களின் சிரிப்பு தொலைந்து போனதா? என்ன ஆச்சரியம்? ஏன் இதை இவ்வளவு நாளும் எனக்கு சொல்ல வில்லை? (மன்னன் அதட்டுகிறான்)

அமைச்சர்கள் : மன்னா எங்களை மன்னித்து விடுங்கள்.

மன்னன் : யாரங்கே, ஒற்றர்களின் தலைவனை வரச்சொல்லுங்கள்.

(ஒற்றர் தலைவன் ஓடிவருகிறான்)

மன்னன் : எனது மக்களின் சிரிப்பு தொலைந்தது உண்மையா? அதை ஏன் இது வரை எனக்கு சொல்ல வில்லை? (ஒற்றர் தலைவன் மன்னனின் காலடியில் விழுுகிறான்.)

ஒற்றர் தலைவன்: என்னை மன்னித்து விடுங்கள் மன்னா! நான் பிரத மந்திரியிடம் சொல்லியிருந்தேன்.

பிரமமந்திரி : அது வந்து வந்து .. வந்து போய்...

மன்னன் : என்னையா வந்து போய்...எல்லோரும் கேளுங்கள். இது மன்னன் உத்தரவு

எனது நாட்டில் தொலைந்த மக்களின் சிரிப்பை உடனடியாக தேடிக்கண்டுபிடித்து வரவேண்டும். தவறுபவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை வழங்கப்படும். ஞாபகம் இருக்கட்டும்.

மந்திரிகள் : உத்தரவு மகாராஜா.

மன்னன்: இப்போ சபை கலையட்டும்,

(ராஜசபை கலைந்து செல்கிறது. மந்திரிகள் சிரிப்பைத் தேடுகிறார்கள் போலும்)

பாடல்

சிரிப்பைத் தொலைத்து நின்றோம்
சந்தோஷம் தொலைந்து போச்சு
என்னென்று சொல்ல நாங்கள்
நாடு நலம் நன்று என்றோம்
ரயில் ஓடுது என்றும் சொன்னோம்
கே.எவ். சி நன்றென்றோம்
பூங்காவும் வேணும் என்றோம்
ஆனாலும்
முகத்தில் சிரிப்பு தொலைந்த மக்கள்
தொலைந்த சிரிப்பை தேடும் அவர்கள்
சிரிப்பை தேட வில்லையென்றால்
தண்டனை தண்டனை என்ன செய்வோம்

(மக்களும் மந்திரிகளும் சிரிப்பை தேடிக்கழைத்து விட்டார்கள் போலும்)

மந்திரி 1 : எல்லோரும் ஓடிவாருங்கள் சேதியொன்று கிடைத்துள்ளது

மந்திரி 2 : என்ன சேதி விரைவாய் சொல்லுங்கள்

மந்திரி 3 : நாங்கள் தொலைத்த சிரிப்பைப் பற்றி செய்த ஏதும் கிடைத்ததா?

மந்திரி 1 : ஆம், ஆம் சேதியொன்று கிடைத்தது. நாம் தொலைத்த சிரிப்பு அயல் நாட்டில் இருக்கிறதாம். அங்கு எல்லோரும் சிரித்த முகத்தோடு சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள்.

மந்திரி 2 : வாருங்கள் மன்னனிடம் சென்று நாம் தொலைத்த சிரிப்பு அயல் நாட்டில் இருக்கிறது என்று சொல்லுவோம்.

மந்திரி 3 : மன்னன் தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வோம். வாருங்கள்.

(எல்லோரும் மன்னிடம் செல்கிறார்கள்)

குரல் :

ராஜாதி ராஜ ராஜ குலத்துங்க ராஜ பூபதி
ராஜ மாத்தாண்ட ராஜ பூபதி வாழ்க வாழ்க
இதோ ராஜ சபை கூடுகிறது.

(மன்னன், மந்திரி எல்லோரும் சபைக்கு வருகிறார்கள்)

மன்னன்: பிரதம மந்திரியாரே ஏன் ராஜ சபையை அவசரமாகக் கூட்டினீர்கள்.

மந்திரி 1 : மன்னா தங்கள் உத்தரவுப்படி நாங்கள் தொலைத்த சிரிப்பை எல்லா இடமும் தேடினோம்.

மன்னன் : தேடி... என்ன நடந்தது.

மந்திரி 1 : அவசரப்படாதீர்கள் மன்னா. நாங்கள் தொலைத்த சிரிப்பை கண்டு பிடித்து விட்டோம்.

மந்திரி 2 : ஆம் மன்னா. நாங்கள் தொலைத்த சிரிப்பைக் கண்டு பிடித்து விட்டோம்.

மன்னன் : எங்கே ? சொல்லுங்கள் நீங்கள் தொலைத்த சிரிப்பு எங்கே உள்ளது.

பிரதம மந்திரி : அது வந்து வந்து.. போய். அது ...வந்து...

மந்திரி 1 : நாங்கள் தொலைத்த சிரிப்பு அயல் நாடான புன்னகைபுரியில் உள்ளது மன்னா. அங்கே மக்கலெல்லோரும் மகிழ்ச்சியாக உள்ளார்கள் அவர்கள் முகத்தில் சிரிப்பு குடிகொண்டுள்ளது. அவர்கள் தான் எங்கள்சிரிப்பை கொள்ளையடித்திருக்க வேண்டும்.

மன்னன் : என்ன அயல் நாட்டில் நாங்கள் தொலைத்த சிரிப்பு இருக்கிறதா? நான் உங்களுக்கு கட்டளையிடுகிறேன். உடனடியாக அயல் நாட்டுக்கு ஒற்றர்களை அனுப்பி. நீங்களும் ஒற்றர்களாகச் சென்று அங்குள்ள சிரிப்பை மூடை கட்டிக் கொண்டு வாருங்கள். இல்லையேல் கடுமையான தண்டனை கிடைக்கும். இம்... விரைந்து செல்லுங்கள்.

மந்திரி 1 : மன்னா சிரிப்பை எதற்குள் மூட்டை கட்டி வருவது.

மன்னன்: இது கூடத் தெரியாது? இது தெரியாமல் எனது ராஜ சபையில் அமைச்சராக இருக்கிறீரா?

மந்திரி 2: நான் கோணிப் பைக்குள் சிரிப்பைப் போட்டு எடுத்து வருகிறேன் மன்னா.

மன்னன் : அது நல்லது.

மந்திரி : நான் மிளகைகாய் சாக்கில் எடுத்து வருகிறேன்.

மன்னன் : என்ன மிளகாய் சாக்கில் சிரிப்பை அள்ளிக் கொண்டு வரப்போகிறீரா? என்ன மூளையையா உமக்கு. மிளக்காய் சாக்கில் சிரிப்பை கொண்டு வந்து கொடுத்தீரென்றால் எல்லோரும் சிரிப்பதற்குப் பதில் கண்ணீர் விடுவார்கள். எல்லோரும் கவனமாகக் கேளுங்கள். எல்லோரும் ஒற்றர்களாக அயல் நாட்டுக்குள் நுழையுங்கள். நல்ல சாக்கு பைகளைக் கொண்டு போங்கள். அதற்குள் சிரிப்பை மூடை கட்டி கொண்டு வாருங்கள் கொண்டு வருபவர்களுக்கு தகுந்த வெகுமதி வழங்கப்படும். தவறுபவர்களுக்கு கடும் தண்டனை கிடைக்கும்.ம்.ம்;... போய் வாருங்கள்.

(எல்லோரும் தமது கைகளில் ஒவ்வொரு நிறங்களில் சாக்கு பைகளை எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள்.அதற்குள் ஒழிந்து பதுங்கி அயல் நாட்டு எல்லையை அடைந்து விடுகிறார்கள்.)

ஒற்றர் 1 : அயல் நாட்டு எல்லைக்கு வந்துவிட்டோம். இனி கவனமாக இருக்க வேண்டும். புன்னகைபுரி மன்னனின் இராணுவத்தினர் எங்களைப் பிடித்தால் கடும் தண்டனை கொடுப்பார்கள்

ஒற்றன் 2: எனக்கு பிள்ளை குட்டி இருக்கிறார்கள். வாருங்கள் பிடிபடாமல் சென்று வருவோம். ஆளுக்கொரு மூடை சிரிப்பை கட்டிக் கொண்டு தப்பி ஓடிவந்து விடலாம்.

(போகிறார்கள். மரங்களைக் காண்கிறார்கள். மரங்கள் சிரிக்கின்றன)

ஒற்றன் 1 : என்ன இங்கு மரங்கள் சிரிக்கின்றன.

ஒற்றன் 2: இந்த நாட்டில் எல்லாமே சிரிக்கின்றன.

ஒற்றன் 3 : அங்கே பாருங்கள்

ஒற்றன் 4: காட்டில் உள்ள மரங்கள் எல்லாம் சந்தோஷமாகச் சிரிக்கின்றன.

ஒற்றன் 5: அங்கே மிருகங்கள் சிரிக்கின்றன.

ஒற்றன் 2 : சிங்கம் சிரிக்கிறது, மான் சிரிக்கிறது, குரங்கும் சிரிக்கிறது, பறவைகள் சிரிக்கின்றன.

ஒற்றன் 6 : சிங்கம் சிரிக்கிறது. (சிங்கம் ஒரு ஆட்டத்துடன் வருகிறது. அட்டகாசமாக சிரிக்கின்றது)

ஒற்றன் 1 : (மான்கள் ஓடுகின்றன, குரங்குகள் தாவிக்குதிக்கின்றன) மரத்திலுள்ள குரங்கனாரும் சிரிக்கின்றார். மானாரும் பாய்ந்து தவண்டு ஓடுகிறார். அவர் முகத்தில் சிரிப்பு.

ஒற்றன் 2 : அமைதியாக இருங்கள். ஏதோ சந்தம் கேட்கிறது.

ஒற்றன் 3: அது மக்கள் வாழும் குடியிருப்பு. அங்கே சிரிப்பொலி கேட்கிறது.

ஒற்றன் 4 : நாங்கள் தேடி வந்த சிரிப்பு அங்கு உள்ளது. உங்கள் பைகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்கள் சிரிக்கும் போது கொட்டுகின்ற சிரிப்புக்களை அவர்களுக்குத் தெரியாமல் சாக்குப்பைகளுக்குள் அள்ளி நிரப்பிவிடலாம்.

ஒற்றன் 5 : கவனம். புன்னகைபுரி மன்னனின் காவலாளிகள் பொல்லாதவர்கள். அவர்களின் கைகளில் அகப்பட்டீர்களோ அந்தோ கதி தான்.

(இவ்வேளை ஒரு இடத்தில் மக்கள் ஒன்றுகூடிக் காணப்படுகிறார்கள். அவர்கள் சந்தோஷத்தில் சிரிக்கிறார்கள் போலும். அவர்களைச் சூழ ஒற்றர்கள் தமது சாக்குப்பைகளுடன் கொட்டுகின்ற சிரிப்புக்களை அள்ளிக் கொள்ள காத்திருக்கின்றார்கள்)

பாடல்:

சிரிப்பு சிரிப்பு இது சந்தோஷச் சிரிப்பு
சிரிப்பு சிரிப்பு இது சந்தோஷச் சிரிப்பு
சரசரவென்ற வெடிச் சிரிப்பு
கடககடவென்ற அட்டகாசச் சிரிப்பு
பூ போன்ற புன்னகைச் சிரிப்பு
குட்டிகளின் குட்டிச்சிரிப்பு
பெண்களின் புன்முறுவல் சிரிப்பு
சிறுவர் முகத்தில் சிங்காரச் சிரிப்பு
குழந்தை முகத்தில் கடவாய் சிரிப்பு
மக்கள் முகத்தில் பல்வகைச்சிரிப்பு
மன்னனில் முகத்தில் கம்பீரச் சிரிப்பு
சிரிப்பை பையில் அள்ளிப் போகவாரோ
வந்தவர் முகத்தில் சிரிப்பைக் காணோம்
கண்டவரெல்லாம் வியந்து பார்த்தனர்
காவலாளிகள் சூழ்ந்து கொண்டனர்
சுற்றி வளைத்து கைது செய்தனர்

காவலாளி 1 : யாரடா நீங்கள் ஏனடா இங்கு வந்தீர்கள்.
சொல்லடா விரைவாக.

காவலாளி 2 : யாரடா நீங்கள் ஏனடா வந்தீர்கள். சொல்லடா
விரைவாய்.

ஒற்றர்கள் : அது வந்து.. வந்து.. போய்...

காவலாளி 3: சிங்கபுரியிலிருந்து ஒற்றர்களாய் வந்ததன்
நோக்கமென்ன சொல்லடா

ஒற்றர் 1 : என்ன இது! நாங்கள் சிங்கபுரியில் இருந்து வந்ததும்
தெரிந்து விட்டதா?

ஒற்றர் 2 : எங்களை எப்படி சிங்கபுரியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கண்டு பிடித்தீர்கள்?

(காவலாளி கெக்கெட்டம் விட்டு சிரிக்கிறான்)

காவலாளி 1 : அது தானே உங்கள் முகத்தில் எழுதி ஒட்டியிருக்கிறதே? .

ஒற்றர் 1 : எங்கள் முகத்தில் எழுதி ஒட்டியிருக்கிறதா?

காவலாளி 1 : சிரிப்புத் தொலைந்த உங்கள் முகம் உங்களைக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டது.

காவலாளி 2 : நடவுங்கள் எங்கள் மன்னனிடம்.

ஒற்றர் 2 : எங்களை விட்டுவிடுங்கள். நாங்கள் தப்பி ஓடிவிடுகின்றோம்.

காவலாளி : சிங்கபுரியிலிருந்து எங்கள் நாட்டுக்குள் அத்துமீறி நுழைந்து எதையோ திருடப் பார்த்திருக்கிறீர்கள். உங்களை மன்னிப்பதா. மன்னன் கவனித்துக் கொள்வார் நடவுங்கள்.

காவலாளி 2 : இதைன்ன கையில் சாக்குப்பைகள். எதற்காகக் கொண்டு வந்தீர்கள்.

ஒற்றன் 2: அது ஒன்றுமில்லை சும்மா தலைக்கு வைத்துப் படுக்க கொண்டு வந்தோம்

காவலாளி 2 : என்னடா எனக்கு கதைவிடுகிறாயோ? கதை விடுகிறாய்.

ஒற்றன் 3 : இல்லை ஐயா நாங்கள் உண்மையையேத் தான் சொன்னோம்.

காவலாளி 2 : என்ன பொய்யா சொல்கிறீர்கள். உங்கள் சாக்கு பைகளை எடுங்கள். உங்கள் முகத்தை மூடுங்கள்.

வரிசையாக நடவுங்கள். (நடந்து போகிறார்கள்)

(இப்போ மன்னன் தன் பரிவாரங்களுடன் ஒற்றர்களைப் பார்க்க வருகிறார்.)

குரல் :

ராஜ ராஜ ராஜ மாத்தாண்ட

ராஜ ராஜ ராஜகுலத்திலக

ராஜராஜ ராஜ கீர்த்தி

ராஜ ராஜ ராஜ பூபதி

புன்னகைபுரி மன்னன்

ஸ்ரீலஸ்ரீ அஸ்வின் ஜீ

வருகிறார் வருகிறார் வருகிறார்

(மன்னனை பல்லக்கில் சுமந்து வருகிறார்கள். மந்திரிகள் படைகள் சூழ மிடுக்காக வருகிறார்)

மன்னன் : என்ன நடந்தது மந்திரியவர்களே! ஏன் இந்த அவசர அழைப்பு.

மந்திரி 1 : மன்னா எங்கள் நாட்டுக்கு ஆபத்து வந்துள்ளது மன்னா.

மன்னன் : (பல்லக்கிலிருந்து எழுந்து) என்ன எங்கள் நாட்டுக்கு ஆபத்தா? என்ன ஆபத்து சொல்லும்

மந்திரி 2 : எங்கள் அயல் நாடான சிங்கபுரி மன்னன் எங்கள் நாட்டுக்குள் ஒற்றர்களை அனுப்பியுள்ளான்.

மந்திரி 3 : எங்கள் நாட்டின் மீது படையெடுக்கும் நோக்கம் அவர்களுக்கு உள்ளது?

மந்திரி 4 : நாட்டுக்குள் நுழைந்த ஒற்றர்களை எங்கள் காவலாளிகள் மடக்கி பிடித்து விட்டார்கள்.
(இப்போ காவலாளி உள்நுழைகிறான்)

காவலாளி 1 : மன்னா ! எமது நாட்டுக்குள் நுழைந்த ஒற்றர்கள் அனைவரையும் நாம் பிடித்து விட்டோம்.

மன்னன் : அவர்களை இங்கு இழுத்து வாருங்கள்.
(காவலாளிகள் ஒற்றர்களை இழுத்து வருகிறார்கள். அவர்களை மூடிய சாக்குப்பைகளை எடுத்து விடுகிறார்கள். அவர்களின் முகம் இப்போ நன்றாகத் தெரிகின்றது)

காவலாளி 1 : மன்னா ! இவர்கள் எல்லோரிடமும் ஒவ்வொரு சாக்குப்பை காணப்பட்டது. அவற்றையும் கைப்பற்றி கொண்டு வந்தோம்.

மன்னன் : சாக்குப்பைகளோடு வந்தார்களா?

மந்திரி 3: இவர்களை எங்கு பிடித்தீர்?

காவலாளி 1 : எமது மக்கள் கூடி மகிழ்ந்து சிரிப்பொலியோடு இருந்த இடமொன்றில் இவர்களும் நின்றார்கள்.

காவலாளி 2 : மக்களோடு மக்களாக நின்ற இவர்களை நாங்கள் அடையாளம் கண்டு கொண்டோம்.

மந்திரி 1 : இவர்களை எவ்வாறு அடையாளம் கண்டீர்கள்.
(காவலாளி கெக்ககெட்டம் விட்டு சிரிக்கிறார்கள்)

மன்னன் : ஏன் சிரிக்கிறீர்கள்.

காவலாளி 2: அது அவர்கள் முகத்தில் எழுதி ஒட்டியிருக்கிறது. ரொம்ப சுலபம் மன்னா. எங்கள் நாட்டு மக்களிடம் உங்கள் நல்லாட்சி காரணமாக மகிழ்ச்சி நிலவுகிறது. அதனால் அவர்கள் முகத்தில் எப்போதும் சிரிப்பு

குடிகொண்டிருக்கும். இந்த சிங்கபுரி நாட்டுக்காரர்களின் முகத்தில் சிரிப்பே இல்லை. அதனால் இவர்களை

இலகுவாகக் கண்டு பிடித்து விட்டோம்.

மன்னன் : நல்லது. இவர்கள் ஏன் வந்தார்கள் என்று விசாரியுங்கள். மெதுவாக விசாரித்தால் போதும்.

காவலாளி 1 : எமது நாட்டுக்குள் ஏன் இந்த சாக்குப் பைகளுடன் வந்தீர்கள். சொல்லுங்கள்.

ஒற்றர் 1 : அது... அது.. எங்கள் மன்னன் உத்தரவுப்படி உங்கள் நாட்டை சுற்றிப்பார்க்க வந்தோம்

ஒற்றன் 2 : நாங்கள் சும்மா வந்தோம். எங்களை விட்டு விடுங்கள் நாங்கள் தப்பி ஓடிவிடுகிறோம்.

காவலாளி 3 : என்ன கதை விடுகிறீர்கள்.

ஒற்றன் : நாங்கள் கதைவிடவில்லை உண்மையைத் தான் சொல்லுகின்றோம்.

மந்திரி 1 : உண்மையைச் சொல்லி விடுங்கள்

(காவலாளிகள் ஈட்டியை எடுத்து தாக்க முற்படுகிறார்கள்)

ஒற்றர் 1 : எங்களை ஒன்றும் செய்து விடாதீர்கள். நாங்கள் உண்மையைச் சொல்லி விடுகிறோம்

ஒற்றன் 2 : எங்கள் நாட்டில் நடக்கின்ற ஐந்தாமாண்டு புலமைப்பரிசில் பரீட்சையால் எல்லோர் முகத்திலும் சிரிப்பு தொலைந்து போய்விட்டது

மன்னன்: அதனால்...

ஒற்றன் 1 : உங்கள் நாட்டிலிருந்து சிரிப்பை மூடைகட்டி கொண்டு வரவேண்டுமென்று மன்னன் உத்தரவிட்டான்.

நாங்கள் சிரிப்பு மூடையுடன் போகவில்லையென்றால் மன்னனிடம் தண்டனை பெற வேண்டும்.

ஒற்றன் 2 தயவு செய்து எங்களுக்கு உங்கள் நாட்டிலிருந்து சிரிப்பை மூடைகட்டித் தந்து விடுங்கள். நாங்கள் ஓடித் தப்பி விடுகிறோம்.

மந்திரிகள் : என்ன எங்கள் நாட்டிலிருந்து சிரிப்பை மூடைகட்டிப் போக வந்தீர்களோ

மன்னன் : என்ன துணிச்சல்! சிங்கபுரி மன்னன் ராமஜீக்கு என்ன துணிச்சல்.

மந்திரி 1 : சிரிப்பை மூடை கட்டிப் போகப்போகிறீரா? எங்கள் நாட்டிலிருந்து உமது நாட்டுக்கு சிரிப்பைக் கொண்டு போகப் போகிறீரா?

மந்திரி 2 : மன்னா இவர்களுக்கு தகுந்த தண்டனை வழங்க வேண்டும்

(ஒற்றர்கள் மன்னன் காலடியில் விழுந்து அழுகிறார்கள்)

ஒற்றர்கள் : மன்னா மன்னித்து விடுங்கள். நாங்கள் பிள்ளை குட்டிக்காரர். எங்களை விட்டு விடுங்கள் நாங்கள் தப்பி ஓடிவிடுகிறோம்

ஒற்றர் 1 : ஆனால் நாங்கள் வெறுங்கையோடு போனால் சிங்கபுரி மன்னன் எங்களைத் தண்டிப்பான்.

ஒற்றன் 2 : எங்களை மன்னித்து . எங்கள் மூடைகளில் சிரிப்பை அள்ளிப் போக அனுமதிக்க வேண்டும்.

மன்னன் : உங்களை மன்னித்து... சிரிப்பை மூடை கட்டிப் போக அனுமதிக்க வேண்டும். அப்படித்தானே!!!

(அமைதி. மன்னன் கடுமையாக யோசிக்கிறான்)

மன்னன் : சரி, மந்திரிகளே. இவர்களை மன்னித்து இவர்களுக்கு சிரிப்பையும் கொடுத்து அனுப்புவோம். தப்பித்துப் போகட்டும்.

மந்திரிகள் : உத்தரவு மகாராஜா

(மந்திரிகள் காவலாளிகள் எல்லோரும் ஒற்றர்களை சுற்றி வருகிறார்கள். ஒற்றர்கள் பயந்து நடுங்குகிறார்கள்.)

மந்திரிகள் : எங்கள் நாட்டிலிருந்து சிரிப்பை மூடை கட்டிக் கொண்டு போகப்போகிறீர்களா?

காவலாளிகள் : உங்களுக்கு சிரிப்பு வேண்டுமா?. இம்...இம்..

(ஒற்றர்களுக்கு எல்லோரும் சிரிப்பை வர வைப்பதற்காக கிளுகிளுப்பூட்டுகிறார்கள். ஒற்றர்கள் கூச்சம் தாங்கமுடியாமல் சிரிக்கிறார்கள். சிரிக்கிறார்கள். எல்லோரும் சிரிக்கிறார்கள்.)

மன்னன் : சந்தோஷமும் சிரிப்பும் உங்களிடம் தான் உள்ளது. அதை வேறெங்கும் தேடாதீர்கள்.

(எல்லோரும் சிரிக்கிறார்கள். அது மெல்ல அரங்கெங்கும்
பரவுகிறது)

பாடல்:

சிரிப்பு சிரிப்பு இது சந்தோஷச் சிரிப்பு
சிரிப்பு சிரிப்பு இது சந்தோஷச் சிரிப்பு
சரசரவென்ற வெடிச் சிரிப்பு
கடககடவென்ற அட்டகாசச் சிரிப்பு
பூ போன்ற புன்னகைச் சிரிப்பு
குட்டிகளின் குட்டிச்சிரிப்பு
பெண்களின் புன்முறுவல் சிரிப்பு
சிறுவர் முகத்தில் சிங்காரச் சிரிப்பு
குழந்தை முகத்தில் கடவாய் சிரிப்பு
மக்கள் முகத்தில் பல்வகைச்சிரிப்பு
மன்னனில் முகத்தில் கம்பீரச் சிரிப்பு

(மன்னன் பல்லக்கில் ஏறுகிறான்)

ஒற்றர்கள் : மன்னா! நாங்கள் தொலைத்த சிரிப்பை கண்டு
பிடித்துத் தந்ததற்கு நன்றி .

மன்னன் : நன்று. எல்லோரும் சிரித்து வாழுங்கள்.

(எல்லா இடமும் சிரிப்பொலி கேட்கிறது. பாடல் தொடர்கிறது)

குரல்:

ராஜ ராஜ ராஜ மாத்தாண்ட
ராஜ ராஜ ராஜகுலத்திலக
ராஜராஜ ராஜ கீர்த்தி
ராஜ ராஜ ராஜ பூபதி

புன்னகைபுரி மன்னன்

ஸ்ரீஸுரீ அஸ்ஸின் ஜீ

போகின்றார் போகின்றார்

(எல்லோரும் கலைந்து செல்கிறார்கள். சிறுவன் படுக்கையில்
கிடக்கிறான் . தாயும் தகப்பனும் புத்தகங்களுடன். அவனைத்
தட்டி எழுப்புகிறார்கள். அவன் கனவு கலைந்து எழுந்து
படிக்கிறான்.பின்வரும் பாடலுடன் நாடகம் நிறைவடையும்.)

பாடல்

சின்னஞ் சிறுசுகள் மனசு

சிறகுகட்டிப்பறக்கும்

சிட்டுக் குருவி போல

சிட்டாப் பறந்து திரியும்

பட்டாம் பூச்சி போல

பஞ்சாப் பறக்கும் மனசு

கண்கள் மூடி தூங்க

காண்பார் இனிய கனவு

கனவு நிறைந்த குதூகலம்

- திரை -

பத்திரிகைப் பதிவுகள்

எல்லா நேரமும் படி படி என்றால்....

‘யாரங்கே இவர்களை அழைத்துப்போய் வேண்டிய அளவு சிரிப்பைக் கொடுத்து அனுப்புங்கள் ‘ என்று கம்பீரமாக ஆணையிடும் அரசருக்கு வயது ஆறுக்குமேல் இருக்காது. பால் மணம் மாறாத பிஞ்சு என்றாலும் பழுத்த அரசனுக்குரிய நேர்த்தியுடன் உத்தரவிட அச்சம் ஏதும் இல்லை அந்தச் சிறுவனுக்கு.

காலடியில் கிடக்கும் வாழ்க்கையைத் தொலைத்துவிட்டு அதை எங்கோ அலைந்து திரிந்து தேடாதீர்கள் என்று பெரியவர்களுக்கும் சேர்த்துச் சொல்லும் சிரிப்பு மூடை நாடகத்தின் இரண்டாவது அரசன் அந்தச் சிறுவன் அஸ்வினராம்.

தரம் மூன்றிலிருந்தே பிழிந்தெடுக்கப்படும் புலமைப்பரிசில் பரீட்சை மாணவர்களின் துன்பத்தை, ஏக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் நாடகமாக இருந்தாலும்

பெரியவர்களுக்கும் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் மிகச் சிறப்பான நாடகம். அங்கதச்சுவைதான் நாடகத்தின் அடிநாதம் எனினும் அது பேசும் பொருள் பாரதாரமானது.

தரம் ஐந்து போட்டிப் பரீட்சைக்காக எல்லா நேரங்களிலும் படி படி என்று சிறுவர்களை இயந்திரத்தனமாக விரட்டியடிக்கும் பெற்றோர்களிடம் எதிரில் பல கேள்விகளை அநாயாசமாகத் தூக்கியெறிகிறது நாடகம் பாடசாலைக்குப் போனால் படி படி ரியூசனுக்குப் போனால் படி படி வீட்டுக்கு வந்தால் படி படி என்றால் பிள்ளைகள் என்னதான் செய்வது ? எப்போதுதான் விளையாடுவது?

வாத்தியார் அசந்த நேரத்தில்தான் அவர்கள் குறும்பு செய்கிறார்கள் வாத்தியார் திரும்பியதும் மீண்டும் படிப்பதாகப் பாவனை செய்கிறார்கள். படிப்பு பிள்ளைகளின் விருப்புக்குரியதாக அல்லாமல் விசனத்துக்குரியதாக மாறிவிட்டமை எவர் குற்றம்? அரிசி, மா, சீனி விலைகள் கூடியதைவிட ஜஸ்கிரீம் விலையைக் கூட்டிவிட்டார்களே என்ற அவர்களின் கவலையை எவர் உணர்வார்கள்? பிள்ளைகளின் கனவுகள் எத்தகையன? அவர்களது கற்பனையுலகு எத்தகையது? என்று பல விடயங்களை அடுக்கிக்கொண்டு செல்கிறது நாடகம்.

ஈழத்தின் மிக முக்கிய நவீன நாடக கர்த்தாக்களில் ஒருவரான தே. தேவானந்தின் எழுத்திலும் வடிவத்திலும் நெறியாள்கையிலும் உருவான சிறுவர் நாடகம் இது என்ற போதும் பெரியவர்கள் அனைவரும் தவறாமல் பார்க்கவேண்டிய நாடகம். தேவானந்தீண்ட காலமாகவே சிறுவர் நாடகங்களில் அக்கறை செலுத்தி வருபவர். அவரது துணிவு என்கிற முதலாவது சிறுவர் நாடகம் போர்க்காலத்தில் பாதிப்புக்களைச் சந்தித்த சிறுவர்களுக்கு தந்துணிவை வழங்கும் உளவியல் உத்தியோடு கூடியது.

போர்க்காலத்திலும், போருக்குப் பின்னான அமைதி காலத்திலும் அவரது நாடகங்கள் பல கடந்த காலங்களில் பேசாப்பொருள்களைப் பேசியிருக்கின்றன. ஊடுருவமுடியா வெளிகளைக் கடந்திருக்கின்றன. அதே சமூக அக்கறையுடன் இப்பொழுதும் அவரது நாடகப் பயணம் தொடர்வது சிறப்பானது : தேவையானது.

நாடகம் பார்க்க ரசிகர்கள் வருவதில்லை என்கிற குறைகளை எல்லாம் தகர்த்தெறிந்து மீண்டும் நாடக உலகுக்கு

நம்பிக்கையளித்ததில் தேவானந்திற்கும் அவரது செயற்திறன் அரங்க இயக்கத்திற்கும் நிறையவே பங்குண்டு நல்லூரில் உள்ள அவர்களது அரங்கத்திற்கு இரவு 8 மணிக்குப் பின்னரும் மழைக்கு மத்தியிலும் கூடிய ரசிகர்கள் அதற்கு சான்று. வந்துவிட்ட ரசிகர்களை ஏமாற்றிவிடக் கூடாது என்று மழை தூறத் தூற நாடகம் போட்டமை செயல்திறன் அரங்க இயக்கத்தினரின் பாங்கு. இது போன்ற அர்ப்பணிப்புக்களால்தான் அரங்கைத்தேடி மக்களை வரவழைப்பதில் அவர்கள் வெற்றியை நிலைநாட்டினார்கள்.

அத்தகைய வெற்றியை சாத்தியமாக்கியதில் சிரிப்பு மூடை நாடகத்திற்கும் கணிசமான பங்குண்டு.

பசுபதி தேபிந்த, உதயன் பத்திரிகை (31.10.2015)

புன்னகை தேடுகின்ற விழிகள்

புலமைப் பரிசில் பரீட்சை
எங்களால் தாங்கிக் கொள்ள
முடியவில்லை
நாங்கள் உங்களோடு பேசவுள்ளோம்
சுருள் சுருளான கேசம்
வட்டவடிவான முகம்
அகன்ற கருமையான கண்கள்
சிவந்த ரோஜா இதழ்கள்
சிரிக்கும்போது குழிவிழும் கன்னம்
சிறு துன்பமும் எமை அணுகவில்லை
உம் அரவணைப்பில் பாதுகாப்பாய்
வளர்ந்து வந்தோம்
தத்தித் தாவி பள்ளி நடந்தோம்
ஆசிரியம் எனும் புலமையால் எம் அறிவில்
புதுமை கண்டோம்
ஈர் ஜந்து பத்து வயதினில் புதுத் தடையை
எதிர் கொண்டோம்

புலமைப் பரிசில் பரிட்சையெனும்
 தடைதாண்டலில்
 தட்டுத்தடுமாறி நின்றோம்
 புலமைகொள்ளப் புத்தகப் பூச்சியானோம்
 படி..படி.. என்ற நர்த்தனத்தால்
 சிறகொடிந்த பறவையானோம்
 பரிட்சை நெருங்க நெருங்க
 கல்விச் சுமையின் கனதியால்
 துவண்டுபோனாம்
 இருந்தும் பரிட்சை எனும் தடையை
 விரைவாய்த் தாண்டினோம்
 ஆனால் புலமைப் பரிட்சையுடன் சேர்த்தே
 பரிசிலைத் தொலைத்தோம்
 எம்மிடமிருந்த புன்னகை என்ற
 அந்தப் பரிசிலைத்தான் உண்மையாய்
 தொலைத்தோம்
 தொலைந்த அந்தப் புன்னகையை
 தேடித்தேடி அலைகிறோம்
 பூப்போன்ற எம் மனம் வாடி நிற்கிறது
 காயம் பட்டு வீழ்ந்துவிடாமல் இருக்க
 துடிக்குது
 நாம் வாடி வீழ்ந்திடாமல் இருக்க
 தந்திடுங்கள்
 விருட்சமாய் வேருன்ற நல்வழி
 தந்துவிடுங்கள்

எதிர்காலத்தின் முத்தான சிற்பிகள் சிறார்கள். புதிதாய் பூத்த
 பிஞ்சு உள்ளங்கள். போரின் அவலம் தந்த வலிகளை விட பல
 துன்பங்களை அனுபவிக்கின்றனர். தமிழர்களின் மூலதனம்
 கல்வி. அந்தக் கல்வியில் உயர்ச்சி பெற இந்தச் சிறுவர்கள்
 படாதபாடுபடுகின்றனர். புலமைப்பரிசில் பரிட்சை எனும்
 பேர் அவதாரம் கண்டு வெலவெலத்துப்போகின்றனர். நசியும்

பிஞ்சுகளாய் மாறி வலிகளின் விளிம்பில் தத்தளித்து தங்கள் சிரிப்பைத் தொலைத்து விட்டனர். அந்தச்சிரிப்பைத்தேடி அங்குமிங்கும் அலைகின்றனர்.

சிரிப்பை மூட்டைகட்டிக்கொண்டுவரப் படாத பாடுபடுகின்றனர். செயல்திறன் அரங்க இயக்கத்தினர் மேடையேற்றிய சிரிப்புமூடை நாடகத்தை பார்த்தபின்னர் இவையெல்லாம் என் மூளையைக் குடைகின்றன. ஈழத்தின் புகழ்பூத்த நாடக நெறியாளரான தே.தேவானந்தின் இந்நாடகம் உண்மையில் பெரியவர்களை ஆசிரியர்களைச் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது.

இலங்கையின் கல்வித்திட்டங்களும் கொள்ளையிடல்களும் மாணவர்களைப் பிழிந்தெடுக்கின்றன. ஓடிவிளையாடி மகிழ்வாய் நண்பர்களுடன் கூடித்திரிகின்ற வயதில் புலமைப்பரிசில் பரீட்சை என்ற தடுப்பு பெற்றோர்களின் கடுமையான பாதுகாப்பு வலயத்தினுள் தண்டனைகளோடிணைந்த நச்சரிப்புக்கள் க.பொ.த சாதாரண தரத்திலே ஓர் தடைதாண்டல் அதில் மீண்டால் பல்கலைக்கான தரப்படுத்தல் செயற்திட்டம் திட்டங்கள் திட்டமிட்டு முடக்குகின்றன.

இந்தச்சோதனை எல்லாவற்றுக்குமான அச்சாரத்தை -பிள்ளையார் சுழியை - தரம் ஐந்து புலமைப்பரிசில் பரீட்சையே போட்டுவிடுகிறது அங்கு தொலைகிறது பிள்ளையின் சிரிப்பு அதன் பின்னர் தொடர்ந்து இந்தப்போட்டி உலகத்தின் வெற்றிக்கான ஓட்டம்தான். கண்மண் தெரியாத ஓட்டம்.

கல்வி எங்கள் மூலதனம். அதை நாங்கள் தெளிவாகப் பெறவேண்டும். அதற்காக கட்டுப்பாடுகளை அதிகப்படுத்தக் கூடாது. உறவின் பரிமாணத்தைப்பொறுத்தே குழந்தைகளின் உடல் உள வளர்ச்சி கனம் பெறுகிறது. குழந்தைகளின் விடயங்களைப் பெரியவர்கள் அலட்சியப்போக்குடன் அணுகுதல் என்பது பாரதூரமான விளைவுகளைத் தந்திடும் என்பதை உணரவேண்டும். இன்றைக்கு பிள்ளை நேயக் கல்வி பற்றி பேசுகிறோம். ஆனால் வகுப்பறைகளில் எவ்வளவு துலீரம் அதனைக் கடைப்பிடிக்கிறோம்.

குழந்தைகள் எப்போதும் அடம்பிடிப்பவர்கள். அந்தச் சின்னவயதில் எந்தப் பொருட்களையும் தம்முடன் வைத்திருக்கவே விரும்புவார்கள். அதை நாம் தடுக்க முயல்வோம். எந்த நேரமும் படி படி எனக் கூறி அதை நாம் பறித்து ஒளித்து வைத்து விடுவோம். இதனால் அந்தக் குழந்தை அடக்கமுடியாத வேதனையால்

அழத்தொடங்கும். ஆத்திரம் அடையும். பெரியவர்கள் குழந்தையை அதட்டி அடக்க முயல்வதும் அடங்காத குழந்தைக்கு அடித்து அச்சுறுத்தவும் தலைப்படுகிறோம். இதனால் அந்தப் பிஞ்சு உள்ளம் பாதிக்கப்படுகிறது. உடல் உபாதைக்கு ஆளாகிறது மகிழ்ச்சி தொலைகிறது.

பிள்ளை கல்வியை விரும்பிக் கற்க வேண்டும் அது விரும்பும் விதத்தில் கற்பிக்கவும் வேண்டும். வகுப்பறைகளில் உள்ள 40 குழந்தைகளும் ஒரே விதத்தில் கல்வியை விரும்பிக் கற்காது ஆனாலும் எம்மிடம் உள்ள முறைமை அதைத்தான் சொல்கிறது. இந்த நிலையை உணர்ந்து ஆசிரியர்தான் பிள்ளை விரும்பிக் கற்பதற்கான நுட்பங்களை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். பல சமயங்களில் அப்படி நடப்பதில்லை. படிப்பு பிள்ளைகள் மீது அழுத்தமாக விழுந்து விடும்படிதான் ஆசிரியர் பலர் நடந்து கொள்கிறார்கள். குழந்தைகள் விடயத்தில் சிறந்த அணுகுமுறைகளைப் பெரியவர்கள் கடைப்பிடிக்கத் தவறும் பட்சத்தில் எதிர்காலத்தில் சிறந்த சமுதாயத்தைக் காணும் வாய்ப்பு தவறிவிடும். சமுதாயம் இதனால் கொடுரமான விளைவுகளையே அறுவடை செய்ய நேரிடும். பெரியவர்கள் சிறுவர்கள் மீது ஆதரவை அன்பைக் காட்டி நன்னடத்தை உடையவர்களாக அவர்களை மாற்றிக் கொள்வதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து செயற்படுவது அவசியமானது.

இந்த மனப்பாங்கு மாற்றம் பெறும் வரை குழந்தைகளின் உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும். குழந்தைகளின் எதிர்காலம் பாதிக்கப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும். பூப்போன்ற அந்த மென்மையான மனங்கள் வாடி வீழ்ந்து விடாமல் பாதுகாப்பதாலேயே எதிர்கால விருட்சங்கள் வேரூன்றி வளரும் பூ காயம் பட்டு வாடி விழுமானால் வெறும் சருகு மட்டுமே மிஞ்சும் என்பதைப் பெரியவர்கள் கருத்தில் கொள்வது நல்லது.

இதைத்தான் தேவானந்தின் சின்னஞ்சிறு நடிகர்கள் பெரியவர்களோடு இணைந்து நடிப்பினூடாகச் சொன்னார்கள். பூப்போன்ற சிறார்கள் மேடையில் ஏறி நின்று தங்களின் அவலங்களை நடிகர் அவதாரம் எடுத்து வெளிப்படுத்தினார்கள். நசியும் பிஞ்சுகளாய் மாறியும் வலிகளின் விளிம்பில் தத்தளித்தும் தங்கள் சிரிப்பைத் தொலைத்துவிட்டு அந்தச் சிரிப்பைத் தேடிப் பெறுவதற்காக வாரத்தில் ஒரு நாள் பூங்கா என்றும்

விளையாட்டு என்று அலையும் தமது நிலையை அவர்கள் அழகுற வெளிப்படுத்தினார்கள்.

எங்களின் சிரிப்பை சந்தோசத்தை திருப்பித் தாருங்கள் அன்பான பெற்றோரே அன்பான சமூகத்தவரே அன்பான குருவே எனக் கேட்கின்றனர். அந்தப் பிள்ளைகள் சிரிப்பும் மகிழ்ச்சியும் தங்களுக்குள்ளேயே இருக்கிறது. அதைக் கொண்டு விடாதீர்கள் என்று பெரியவார்களிடம் மன்றாடுகிறார்கள் பதிலாக பெரியவர்களிடம் இருந்து அன்பைத் தரும் அரவணைப்பைத் தரும் புன்முறுவலை எதிர்பார்த்திருக்கின்றனர். அந்தப் பிஞ்சுகளை

ஓடி விளையாடு பாப்பா

நீ ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா

கூடி விளையாடு பாப்பா

ஒரு குழந்தையை வையாதே பாப்பா

என்றான் மகாகவி பாரதி தேவானந்தின் சிரிப்பு மூடை நாடகமும் அதனைத்தான் அரங்க அளிக்கை வடிவிலே எமக்குச் சொல்கிறது. எல்லாப் பெற்றோரும் கட்டாயம் பார்க்க வேண்டிய நாடகம் அது. பார்த்து முடிந்து வீடு திரும்பிய பின்னும் அந்த நாடகத்தின் தாக்கம் எம்மை விட்டு அகலவில்லை என்றால் அது மிகச் சிறந்த நாடகம் தானே வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போது நாடகத்தைப் பாருங்கள் பெற்றோர்களே உங்கள் மனச்சாட்சியை அது நிச்சயம் கேள்வி கேட்கும்.

செ.உமாசுதன் (உதயன் பத்திரிகை, 27.09.2015)

சிறப்பு முகை

சிறுவர் நாடகம்

முதல்மேடையேற்றம் :

நல்லூர் நாடகத் திருவிழா ஓகஸ்ட் 2015

எழுத்துரு மற்றும் நெறியாள்கை :

தே.தேவானந்த்

இசையமைப்பு :

தி.திவாகரன்

பாடல்கள் :

சி.ப. வேந்தன்

நடிகர்கள் :

தே.அஸ்வின்ராம்	ஜெ.மேகலா
தே.ஆனந்த் ராம லீ	ச.சிந்துஜா
தே.அபிராம்	பா.பார்த்தீபன
க.அர்ச்சனா	த.நிதர்சனா
க.விவர்ணிகா	சி.நிரோஜினி
க.கலாராஜ்	புலீ.திலோத்தன்
க.பரதன	சி. லக்ஸ்சா
மு.நிரோஜ்	சி.வைஸ்ணவி
த.கஜலக்ஷன்;	லோ.பவிதா
ஜெ.கஜரூபன்	மு. குமாரசிவம்
ப.நிருஜன்	மு.நிரோஜா

ஆ.ஜெனா | த.பவிசா
த.பவிசா | செ.சுகிர்தா
ர. சங்கீத்

இசை வாத்தியங்கள்

க.சத்தியசீலன், ம.தனபாலசிங்கம், தி.திவாகரன்

பாடகர்கள் :

பா.ஜெகனி, ஆருத்தன், க.சத்தியசீலன்

காட்சியமைப்பு :

மு. குமாரசிவம், செ.செந்தில்வேல், ச.யசோதரா

வேடஉடை

பு.ரஜனி, தே.ஜனனி

ஒளியமைப்பு

வ.ராஜிந்தன், சி.தர்சன்

மேடையேற்றங்கள்

29.08.2015 பஞ்ச பூத அரங்கு, நல்லூர்

31.09.2016 பஞ்ச பூத அரங்கு, நல்லூர்

05.09.2016 பஞ்ச பூத அரங்கு, நல்லூர்

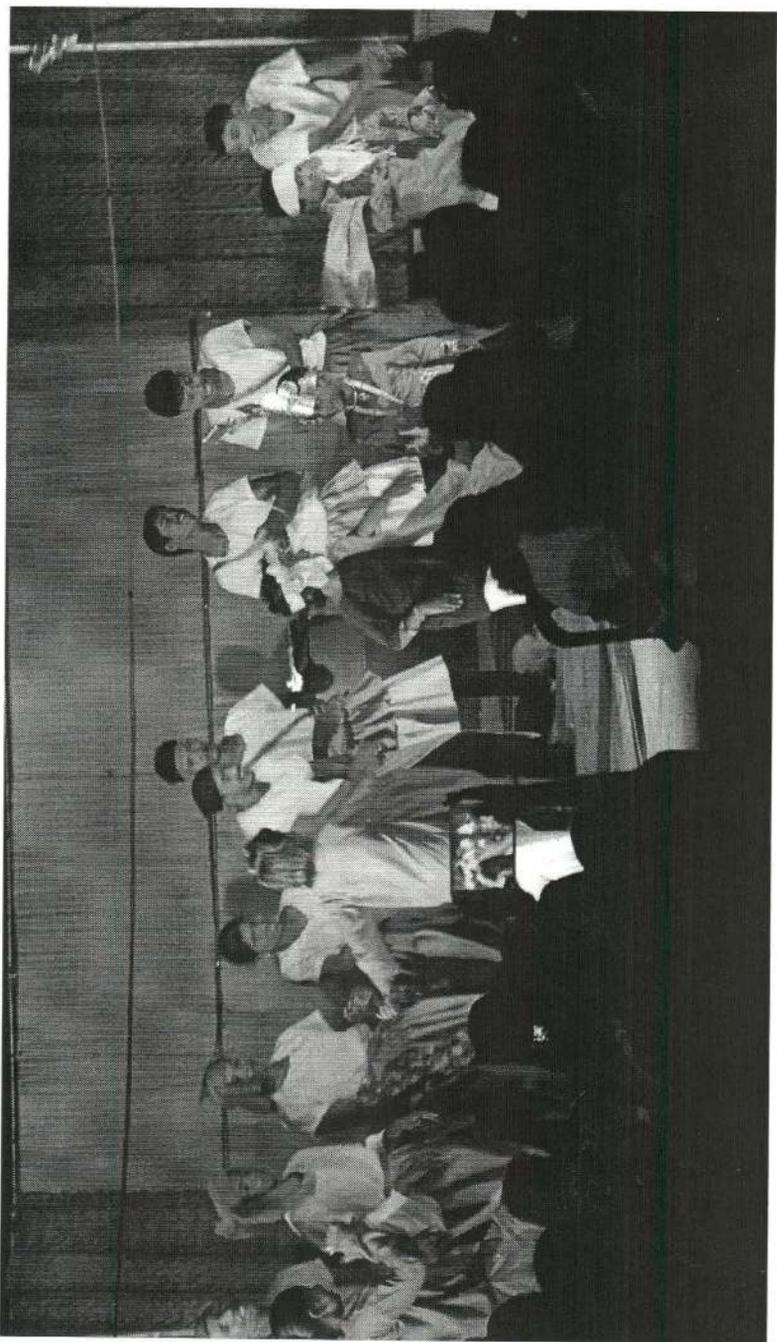
09.09.2016 பஞ்ச பூத அரங்கு, நல்லூர்

01.11.2016 நெல்லியடி மத்திய கல்லூரி, நெல்லியடி

17.10.2015 கிழக்கு பல்கலைக்கழகம், மட்டக்களப்பு;

தயாரிப்பு

செயல்திறன் அரங்க இயக்கம்

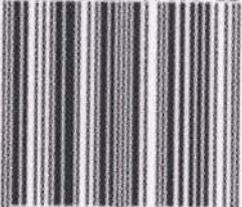
நாடகாசிரியர் பற்றி...

ஈழத்தின் மிக முக்கிய நவீன நாடக கர்த்தாக்களில் ஒருவரான தே.தேவானந்தின் எழுத்திலும் வடிவத்திலும் நெறியாள்கையிலும் உருவான சிறுவர் நாடகம் 'சிரிப்பு மூடை'. இது பெரியவர்கள் அனைவரும் தவறாமல் பார்க்கவேண்டிய நாடகம். தேவானந்த நீண்ட காலமாகவே சிறுவர் நாடகங்களில் அக்கறை செலுத்தி வருபவர். அவரது 'துணிவு' என்கிற முதலாவது சிறுவர் நாடகம் போர்க்காலத்தில் பாதிப்புக்களைச் சந்தித்த சிறுவர்களுக்கு தந்துணியை வழங்கும் உளவியல் உத்தியோடு கூடியது. போர்க்காலத்திலும், போருக்குப் பின்னான அமைதி காலத்திலும் அவரது நாடகங்கள் பல கடந்த காலங்களில் பேசாப்பொருள்களைப் பேசியிருக்கின்றன. ஊடுருவமுடியா வெளிகளைக் கடந்திருக்கின்றன. அதே சமூக அக்கறையுடன் இப்பொழுதும் அவரது நாடகப் பயணம் தொடர்வது சிறப்பானது! தேவையானது. நாடகம் பார்க்க ரசிகர்கள் வருவதில்லை என்கிற குறைகளை எல்லாம் தகர்த்தெறிந்து மீண்டும் நாடக உலகுக்கு நம்பிக்கையளித்ததில் தேவானந்திற்கும் அவரது செயற்திறன் அரங்க இயக்கத்திற்கும் நிறையவே பங்குண்டு. நல்லூரில் உள்ள அவர்களது அரங்கத்திற்கு இரவு 8 மணிக்குப் பின்னரும்; கூடுகின்ற ரசிகர்கள் அதற்கு சான்று. அத்தகைய வெற்றியை சாத்தியமாக்கியதில் சிரிப்பு மூடை நாடகத்திற்கும் கணிசமான பங்குண்டு.

- பசுபதி தேபிந்த்.

உதயன் பத்திரிகை (31.10.2015)

ISBN 978-93-87434-12-7

9 789387 434127 >

விலை : ரூ.100